

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΕΠ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Η ΑΒΑΣΤΑΧΤΗ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

1 Νοεμβρίου 2010

Το προτεινόμενο ως βάση διαβούλευσης κείμενο του Υπουργείου Παιδείας κατέγραψε ήδη ρεκόρ συσπείρωσης και αντιδράσεων εναντίον του. Ο κύριος άξονας της απόρριψης και αμφισβήτησης του προτεινόμενου πλαισίου συνίσταται στη συνειδητοποίηση ότι, αν τα μέτρα αυτά γίνουν αποδεκτά, θα οδηγήσουν:

-Στη χρεωκοπία των πανεπιστημίων: αναπόφευκτη καθώς οι ήδη ελλειμματικοί προϋπολογισμοί των ιδρυμάτων επωμίζονται τη μισθοδοσία του προσωπικού τους, τόσο του ακαδημαϊκού όσο και του διοικητικού. Προς άγραν επιπλέον πόρων τα ΑΕΙ καλούνται μέσα στη χειρότερη διεθνή οικονομική κρίση μεταπολεμικά, να τρέξουν προς αναζήτηση ξένων φοιτητών, να επιβάλουν δίδακτρα και να πωλούν υπηρεσίες έρευνας και εκπαίδευσης.

-Στόχος της κυβέρνησης είναι να διοικούν τα Πανεπιστήμια μάντζερ με ολιγομελή διορισμένα Συμβούλια και διορισμένοι Πρυτάνεις, κατά το πρότυπο διοίκησης των επιχειρήσεων. Προφανώς, ο στόχος αυτό συνιστά παραβίαση της συνταγματικά κατοχυρωμένης αυτοδιοίκησης των πανεπιστημίων. Η κυβέρνηση, υποκριτικά εξαγγέλλει ότι στόχος της είναι η αναβάθμιση των πανεπιστημίων, ενώ στην πραγματικότητα στρώνει το χαλί για να διοικήσουν τα Πανεπιστήμια αποτυχημένοι παραγοντίσκοι, αποτυχημένοι - ή μη - γόνοι πολιτικών οικογενειών και όσοι άσχετοι -στην κυριολεξία - με το αντικείμενο των πανεπιστημίων, ανακαλύψουν νέο πεδίο άσκησης εξουσίας. Όμως, η πανεπιστημιακή κοινότητα γνωρίζει πλέον καλά ότι η λειτουργία, η ουσιαστική αναβάθμιση του πανεπιστημίου, η ακόμα ουσιαστικότερη ανταπόκριση στον κοινωνικό του ρόλο, προϋποθέτουν το σεβασμό των καταστατικών αρχών και την αποχή των κυβερνήσεων από όλες εκείνες τις πράξεις και τις πολιτικές που εξέθρεψαν, αν όχι προκάλεσαν, στρεβλά φαινόμενα που ταλαιπωρούν το πανεπιστήμιο σε καθημερινή βάση. Η επιδιωκόμενη αποστέρηση του λόγου και του δικαιώματος ελέγχου από την πανεπιστημιακή κοινότητα και τα συλλογικά της όργανα στον τρόπο άσκησης της διοίκησης από τις διορισμένες διοικήσεις, μόνο σε μεγέθυνση και πολλαπλασιασμό αυτών των φαινομένων θα οδηγήσει. Επιπλέον, είναι γνωστά τα αποτελέσματα που παρήγαγε αυτή η πολιτική στο χώρο της δημόσιας υγείας, μέσω των διοικήσεων των νοσοκομείων που επιβλήθηκαν με παρόμοια λογική σε πλείστες περιπτώσεις και τελικά εξέθρεψαν τη διαφθορά και την κακοδιοίκηση. Η λειτουργική κατάρρευση που υποχρεωτικά θα ακολουθήσει την επιβολή τέτοιων συστημάτων διοίκησης θα είναι και η δικαιολογία για να εξομοιωθούν τα Πανεπιστήμια και οι προοπτικές των εργαζόμενων σε αυτά με τη σημερινή μοίρα των δημόσιων νοσοκομείων και των ΔΕΚΟ.

-Στην κατάφωρη περιφρόνηση του συνταγματικά κατοχυρωμένου ρόλου των πανεπιστημιακών ως δημόσιων λειτουργών, καθώς τους ήδη πενιχρούς μισθούς τους - που θα οριοθετεί πλέον το δημόσιο ως προς τα ελάχιστα επίπεδά τους και μόνο (χωρίς να τα εγγυάται ουσιαστικά) - θα πρέπει να τους συμπληρώνουν λειτουργώντας ως ελεύθεροι επαγγελματίες στην εγχώρια και αλλοδαπή (;) «αγορά εκπαιδευτικών υπηρεσιών». Αφού οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών επιδόθηκαν στην κατασυκοφάντηση και την απαξίωση των πανεπιστημιακών, αυτό που επιδιώκεται τώρα είναι να μεταβληθούν σε διδακτικό δυναμικό που για την επιβίωσή του θα εξαρτάται από τις αποφάσεις των διορισμένων διοικήσεων, οι οποίες θα έχουν τη δυνατότητα της διαπραγμάτευσης σε ατομική βάση για τον καθορισμό της τελικής αμοιβής.

-Οι σημερινοί Λέκτορες και Επίκουροι Καθηγητές θα αντιμετωπίσουν άμεσα το φάσμα της υποβάθμισης, της απόλυσης ή της μετανάστευσης (που άραγε πλέον;) με τις οικογένειες, τις επιστημονικές εργασίες και τα διδακτορικά στα χέρια. Όσο για τις ανώτερες βαθμίδες, οι υπηρετούντες σε αυτές θα πρέπει (στη βάση της προτεινόμενης λογικής και εφόσον τα τμήματά τους βέβαια διατηρηθούν στη λαίλαπα του Καλλικράτη) να μάθουν να επιβιώνουν με μισθούς που θα αντιστοιχούν σε κλάσματα των αποδοχών που σήμερα λαμβάνουν (προφανώς ως επιβράβευση για την ακαδημαϊκή τους άνοδο). Σε αυτά τα πλαίσια το (με λεπτό ομολογουμένως ψυχολογικό υπολογισμό) προτεινόμενο δέλεαρ των ατομικά διαπραγματευόμενων αμοιβών είναι ύβρις για ευφυείς ανθρώπους που γνωρίζουν ότι πλέον οι προϋπολογισμοί θα κλείνουν (όπως

ήδη φαίνεται) μόνο σε 8μηνη ή 10μηνη βάση. Από που θα αντληθούν χρήματα για "έξτρα αμοιβές" των "ικανότερων" (ή μήπως των κολάκων των νέων Συμβουλίων;), όταν δεν θα υπάρχουν χρήματα για την πληρωμή ανελαστικών υποχρεώσεων;

-Στην πλήρη υπαγωγή του πανεπιστημίου στη λογική της ιδιωτικοποίησης και της αντιμετώπισης του φοιτητή ως πελάτη. Η εισαγωγή της «κάρτας φοιτητή» αποτελεί το πρώτο βήμα για την τελική απόσυρση του κράτους από τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων και την εξοικείωση των φοιτητών και των οικογενειών τους με την ιδέα της καταβολής αντιτίμου, έναντι των «υπηρεσιών» που τους προσφέρει το πανεπιστήμιο. Σε συνθήκες Μνημονίου και κατάργησης του κοινωνικού κράτους, μπορεί κανείς να αντιληφθεί ποιος εν τέλει θα καταβάλλει το αντίτιμο των «υπηρεσιών εκπαίδευσης» στο πανεπιστήμιο-επιχείρηση.

-Στην οριστική κατάργηση της φοιτητικής μέριμνας και στη μεταφορά του κόστους χρηματοδότησης των σπουδών στον ίδιο το φοιτητή με τα λεγόμενα «φοιτητοδάνεια», τα οποία θα καλείται να εξοφλήσει μετά την αμφίβολη είσοδο του στην αγορά εργασίας, πιθανότατα ως ανασφάλιστος και με μισθό των 600 ευρώ.

Οι ήδη πραγματοποιηθείσες δραματικές περικοπές στο προϋπολογισμό των ιδρυμάτων, στη φοιτητική μέριμνα και στις δημόσιες επενδύσεις, αλλά και οι αναστολές διορισμών νέων μελών ΔΕΠ (ενώ παράλληλα αναμένεται η δραματική μείωση των πιστώσεων για συμβασιούχους καθηγητές), έχουν αρνητικές επιπτώσεις στη ποιότητα του παρεχόμενου έργου (περικοπές μαθημάτων, περικοπές άλλων εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων, δυσκολία στη λειτουργία εργαστηρίων κλπ). Οι περικοπές αυτές γίνονται οριζόντια σε όλα τα ιδρύματα, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και οι ιδιαίτερες ανάγκες των επιμέρους ιδρυμάτων, όπως είναι αυτές του Πανεπιστημίου Αιγαίου (πολυνησιωτικό ίδρυμα με αυξημένο κόστος λειτουργίας, έλλειψη ιδιόκτητων κτιρίων, υψηλό κόστος διαβίωσης των φοιτητών, νέα Τμήματα με μικρό αριθμό ΔΕΠ και πολλούς συμβασιούχους καθηγητές).

Ο Σύλλογος μας γνωρίζει ότι πέρα από τα ψευτο-ακαδημαϊκά διλήμματα, η μάχη τώρα είναι για την επιβίωση του πανεπιστημίου. Δεν υπάρχουν πλέον λόγοι για δισταγμούς και διαχωρισμούς. στην πανεπιστημιακή κοινότητα. Ο στόχος είναι κοινός και αφορά την απόκρουση μιας εφιαλτικής προοπτικής: του τέλους του δημόσιου περιφερειακού Πανεπιστημίου.

Η αντίδρασή μας οργανώνεται κλιμακωτά: ξεκινά από μονοήμερη συμβολική απεργία στις 4 Νοεμβρίου, διήμερη απεργία με διενέργεια εκδηλώσεων -ανοικτών σε όλη την κοινότητα - το διήμερο 10-11 Νοεμβρίου και διενέργεια άμεσων συναντήσεων στα νησιά για ενημέρωση και συντονισμό της κλιμάκωσης του αγώνα. Δεν έχουμε άλλο χρόνο ούτε άλλο δρόμο γιατί δεν μας αφήνουν άλλες εναλλακτικές λύσεις. Ζητάμε από την ΠΟΣΔΕΠ να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων, να προχωρήσει σε κλιμάκωση των κινητοποιήσεων, εκπροσωπώντας τα συμφέροντα του δημόσιου πανεπιστημίου.

- Απαιτούμε απόσυρση αυτού του πλαισίου μέτρων αποδόμησης, εδώ και τώρα. Κανένας διάλογος με αυτούς που κατεδαφίζουν το δημόσιο πανεπιστήμιο.
- Διεκδικούμε ενίσχυση της δωρεάν ανώτατης παιδείας για να λειτουργήσει σαν άξονας ανάπτυξης και πολιτισμού. Όχι στη μετατροπή της ακαδημαϊκής εκπαίδευσης σε κατάρτιση μιας χρήσης, όχι στον κατακερματισμό των προγραμμάτων και στην ακύρωση των πτυχίων.
- Διεκδικούμε γενναία και συστηματική στήριξη των υποδομών των ιδρυμάτων μας.
- Διεκδικούμε ουσιαστική ενίσχυση της διαφάνειας των διαδικασιών στα πανεπιστήμια,
- Διεκδικούμε την αξιοπρέπεια των πανεπιστημιακών όλων των βαθμίδων, το σεβασμό του εκπαιδευτικού και ερευνητικού τους έργου και αξιοπρεπείς συνθήκες και αμοιβές.
- Διεκδικούμε στήριξη του φοιτητικού μας δυναμικού, ούτως ώστε να μη χαθεί μια ολόκληρη γενιά μέσα στη λαίλαπα της κρίσης για την οποία δεν ευθύνεται και να μη συντρίβουν οικονομικά οι οικογένειές τους.

Το Κ.Σ. Συλλόγου ΔΕΠ
Πανεπιστημίου Αιγαίου